

مشخصه‌سازی ادوات نانوالکترونیک تحمل‌پذیر اشکال چند ورودی - چند خروجی با استفاده از آتاماتای سلولی کوانتومی

آرزو حسومی، راضیه فرازکیش*

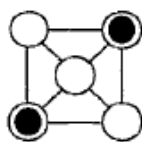
گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

چکیده

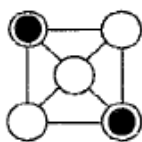
نقاط کوانتومی که به عنوان نانو ذرات نیمه رسانا نیز شناخته می‌شوند، دارای خواص الکتریکی، نوری و فیزیکی منحصر به فردی می‌باشند. آتاماتای سلولی کوانتومی (QCA) تکنولوژی نوظهوری است که از نقاط کوانتومی برای محاسبات دیجیتال بهره می‌گیرد و اطلاعات باینری را به صورت نحوه قرارگیری بار در سلول، به جای سطوح ولتاژ کدگذاری می‌کند. این تکنولوژی می‌تواند منجر به کاهش ابعاد مدارات دیجیتال، کاهش توان مصرفی و افزایش فرکانس clock شود. از طرف دیگر، مدارات نانوالکترونیک باید به صورت تحمل‌پذیر اشکال طراحی شوند که بتوانند در مقابل اشکال‌ها مقاوم بوده و آن‌ها را پوشش دهد؛ در نتیجه به ادوات تحمل‌پذیر اشکال در طراحی مدارات نیاز خواهیم داشت. در این تحقیق یک مدار تمام‌جمع‌کننده قابل گسترش به جمع‌کننده دوبیتی و چهاربیتی تحمل‌پذیر اشکال ارائه شده است. این طراحی در پارامترهای تعداد سلول‌ها، تأخیر، پیچیدگی مدار و میزان استحکام نسبت به سایر مدارات مشابه پیشرفت قابل توجهی دارد. درستی عملکرد طراحی پیشنهادی با استفاده از شبیه‌سازی کامپیوتری اثبات شده است، به طوری که روش پیشنهادی استحکام و کارایی بسیار بالایی را ارائه می‌کند.

واژه‌های کلیدی: آتاماتای سلولی کوانتومی، تحمل‌پذیری اشکال، ادوات و مدارات نانوالکترونیک، جمع‌کننده.

ایمیل نویسنده مسئول: r.farazkish@srbiau.ac.ir

$P = +1$

$P = -1$

شکل ۱- ساختار استاندارد سلول‌ها

نیروی دافعه کولمبی^۲ مابین الکترون‌ها باعث ایجاد مقایر صفر و یک منطقی می‌شود که برای کدگذاری اطلاعات به کار می‌رود.

۲- ادوات و مدارات نانوالکترونیک

گیت‌های منطقی QCA

دو گیت منطقی پایه در مدارات QCA گیت معکوس‌کننده^۳ و گیت رأی‌گیری اکثریت^۴ است [۳]. شکل ۲ ساختاری از سلول‌ها را که به عنوان معکوس‌کننده عمل می‌کنند، نشان می‌دهد. سیگنال از سمت چپ وارد شده و به دو

۱- مقدمه

آتاماتای سلولی کوانتومی^۱ یکی از شاخه‌های جدید نانوتکنولوژی برای طراحی مدارهای منطقی و محاسباتی است. این تکنولوژی شیوه جدیدی برای انجام محاسبات ارائه می‌دهد که در آن نمایش اطلاعات و انتقال آن‌ها در سطح مدار با بهره‌گیری از نحوه قرارگیری الکترون‌ها و تعامل الکترواستاتیکی بین آن‌ها در سلول‌های کوانتومی به جای استفاده از سطوح ولتاژ و جریان در یک مدار صورت می‌گیرد. مدارهای QCA به دلیل مشخصات منحصر به فرد خود مانند سرعت زیاد، سایز کم و مصرف توان بسیار کم، جایگزین مناسبی برای مدارهای مجتمع^۲ خواهد بود. [۱-۲].

ساختار استاندارد سلول‌های QCA (شکل ۱) شامل ۵ نقطه کوانتومی و دو الکترون است که عمل تونل‌زنی بین مرکز و چهار گوشه انجام می‌گیرد. در این حالت، موانع پتانسیل بین سلول‌ها به اندازه کافی از تونل‌زنی بین مرکز و چهار گوشه انجام می‌گیرد و با یک مقدار کمتر به همسایه‌ها تونل می‌زند [۱-۳].

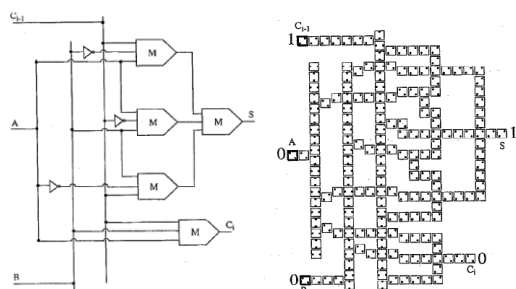
³ Columbic repulsion

⁴ Inverter

⁵ Majority function

¹ Quantum-dot cellular automata (QCA)

² Integrated circuit (IC)

شکل ۴- جمع‌کننده یک بیتی

۳- تحمل‌پذیری اشکال

سه مفهوم بنیادی در طراحی سیستم‌های تحمل‌پذیر اشکال^۷ وجود دارد: اشکال^۸، خطا^۹، خرابی^{۱۰} که بین آن‌ها رابطه علت و معلول وجود دارد به‌طوری‌که اشکال علت خطا، خطا علت خرابی است [۱۷].

به‌طور کلی، اشکال یک نقض فیزیکی یا جریانی است که در بعضی از ترکیبات نرم‌افزاری یا سخت‌افزاری رخ می‌دهد. خطا، در اثر بروز اشکال رخ می‌دهد و در واقع وقوع مقادیر نادرست اطلاعاتی در برخی از واحدها است. خرابی نیز اجرا نشدن عملکردی است که واحد مورد نظوظیفه اجرا آن را داشته‌است. شکل ۵ روابط بین این سه مفهوم را نشان می‌دهد:

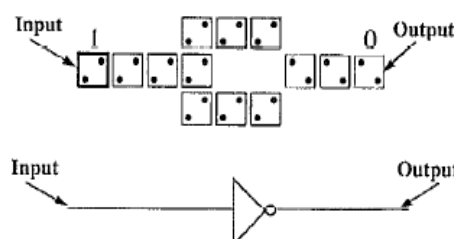

شکل ۵- روابط بین اشکال، خطا و خرابی

دلایل ممکن ایجاد اشکال در چهار قسمت اصلی خلاصه می‌شوند:

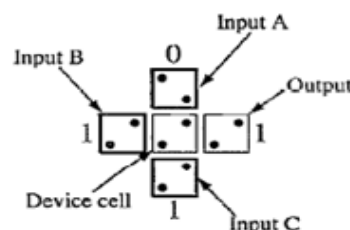
- (۱) مشخصات اشتباه^{۱۱}: که شامل الگوریتم‌های اشتباه، معماری نرم افزار و یا سخت افزار اشتباه باشد.
- (۲) اشتباهات پیاده سازی^{۱۲}: طراحی ضعیف، انتخاب اجزاء ضعیف، ساختار ضعیف یا اشتباهات نرم افزاری کدها سبب ایجاد اشکال خواهد شد.
- (۳) نقص اجزاء^{۱۳}: مانند نقص تولید و عیوب ابزارها.
- (۴) اختلالات خارجی^{۱۴}: مانند تابش، تداخل امواج الکترومغناطیسی، اشتباهات عملگر و خطاهای زیست محیطی.

سیم موازی که از سلول اصلی منحرف می‌گردد، انتقال می‌یابد. چیدمانی که انجام گرفته تسلط زیادی روی نقطه انشعاب دارد. بنابراین سیم ورودی بر انشعاب‌های افقی و عمودی تسلط خواهد داشت. در قسمت آخر در سمت راست سلول‌ها دوباره به یک سیم تبدیل شده که جهت آن برعکس سیگنال سلول ورودی خواهد شد.

شکل ۲- گیت معکوس کننده

در شکل ۳، ساختار گیت اکثریت ۳ ورودی نشان داده شده‌است. در این طراحی مقادیر سلول‌های A, B, C ورودی به‌صورت مقدار ثابت و سلول میانی و سلول خروجی مقادیر متغیر بر اساس ورودی‌ها هستند. در این ساختار اکثریت بیت‌های ورودی از طریق سلول میانی به خروجی منتقل می‌شود.

شکل ۳- گیت اکثریت سه ورودی

مدارات جمع‌کننده QCA

شکل ۴، یک جمع‌کننده یک بیتی^۶ را نشان می‌دهد که فقط با یک معکوس کننده و یک گیت منطقی اکثریت طراحی شده‌است. با استفاده از این ساختار به‌سادگی می‌توان جمع‌کننده‌های چند بیتی و مدارات پیچیده محاسباتی را طراحی کرد [۴-۱۶].

⁷Fault tolerance

⁸Fault

⁹Error

¹⁰Failure

¹¹Specification mistakes

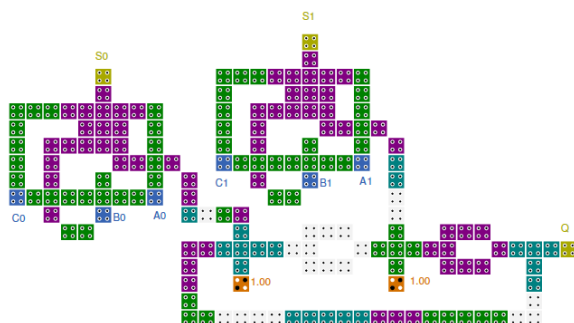
¹²Implementation mistakes

¹³Random component faults

¹⁴External disturbance

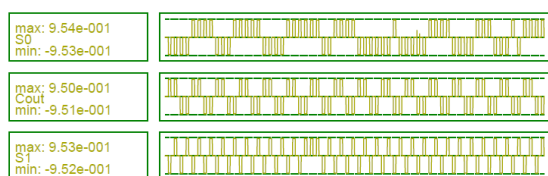
⁶Full-adder (FA)

کننده است که رقم نقلی تمام جمع‌کننده اول ورودی C بلوک بعدی خواهد بود که به دلیل کاهش نویز و ثابت بودن مقدار خروجی از گیت معکوس‌کننده کامل استفاده شده است. همان‌طور که در شکل ۸ نشان داده شده، تعداد سلول‌های این جمع‌کننده ۱۱۲ عدد می‌باشد.

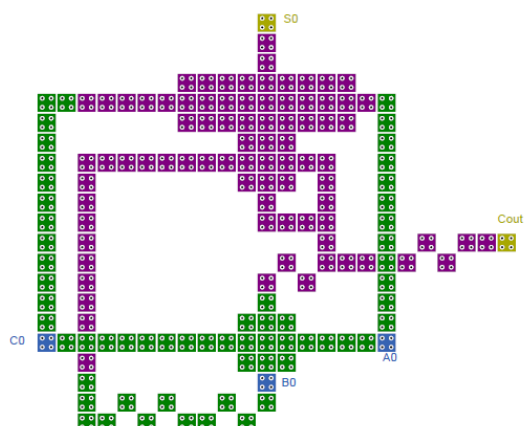
شکل ۸- خروجی جمع‌کننده دوبیتی پیشنهادی

شکل ۹ نیز نتایج شبیه‌سازی مدار شکل ۸ و صحت عملکرد آن را نشان می‌دهد.

شکل ۹- جمع‌کننده دوبیتی پیشنهادی

حال می‌توان مدار تمام جمع‌کننده را به صورت تحمل‌پذیر اشکال مطابق شکل ۱۰ طراحی کرد. در تمام جمع‌کننده تحمل‌پذیر اشکال، هر یک از سلول‌ها به جز سلول‌های ورودی و خروجی، به جای یک سلول به صورت بلوک نه‌تایی از سلول‌ها در نظر گرفته شده است. این فرضیه هم در گیت اکثریت سه ورودی و هم در گیت اکثریت پنج ورودی اعمال شده است. همچنین در معکوس‌کننده نیز بلوک‌های چهار سلولی در نظر گرفته شده است. این مدار تحمل‌پذیر اشکال که شامل ۱۴۷ سلول است در شکل ۱۱ نشان داده شده و نتایج شبیه‌سازی آن نیز در شکل ۱۲ قرار دارد.

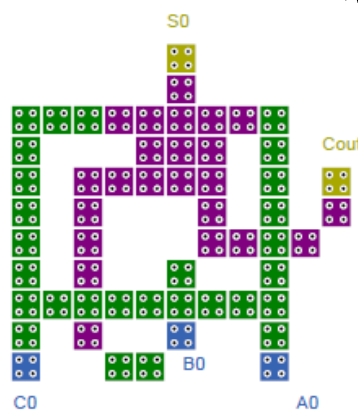

شکل ۱۱- تمام جمع‌کننده تحمل‌پذیر اشکال پیشنهادی

برای از بین بردن یا پوشش این اشکالات^{۱۵}، از مفهوم افزونگی استفاده می‌شود. افزونگی به معنای اضافه کردن منابع جدید است که این منابع می‌تواند سخت‌افزاری، نرم‌افزاری، اطلاعات و یا زمان باشد [۱۶-۱۹].

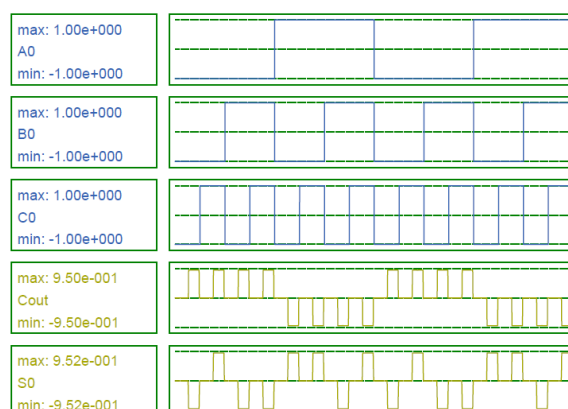
۴- جمع‌کننده پیشنهادی تحمل‌پذیر اشکال

همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، یکمدار تمام جمع‌کننده شامل سه ورودی A, B, C و دو خروجی S و Cout است. شکل ۶، یک تمام جمع‌کننده QCA را نشان می‌دهد. این تمام جمع‌کننده در یک لایه و شامل ۵۶ سلول است. این طرح به نسبت طرح‌های پیشین تأخیر زمانی کمتری دارد، زیرا عبور سیم، پیچیدگی سلول و محیط را ندارد و همچنین قابل گسترش است.

شکل ۶- تمام جمع‌کننده پیشنهادی

در شکل ۷ نیز نتایج شبیه‌سازی مدار شکل ۶ با استفاده از شبیه‌ساز QCADesigner نشان داده شده است [۲۰]. نتایج شبیه‌سازی نشان‌دهنده عملکرد صحیح خروجی‌های سیستم است.

شکل ۷- خروجی تمام جمع‌کننده پیشنهادی

از این تمام جمع‌کننده می‌توان در طراحی جمع‌کننده‌های دوبیتی و چهاربیتی استفاده کرد. جمع‌کننده دوبیتی شامل دو تمام جمع-

2526, (2005).

[14] M. R. Azghadi, O. Kavehie, and K. Navi, arXiv Prepr., 2044.2048, (2012).

[15] H. Cho and E. E. Swartzlander Jr, IEEE Trans. Comput., 58, 721–727, (2007).

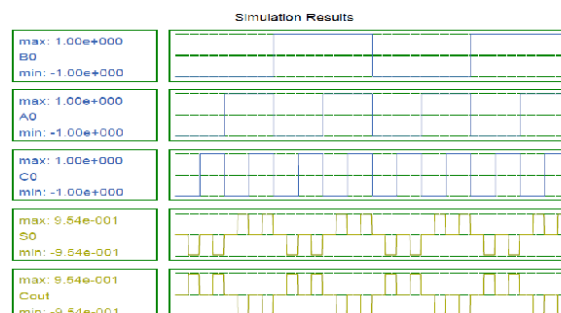
[16] S. Hashemi, M. Tehrani, and K. Navi, Sci. Res. Essays, 7, 177–189, (2012).

[17] B. W. Johnson, Addison-Wesley Longman Publishing Co., Inc., (1988).

[18] K. Walus, T. J. Dysart, G. A. Jullien, and R. A. Budiman, IEEE Trans. Nanotechnology, 3, 26–31, (2004).

[19] K. Kim, K. Wu, and R. Karri, IEEE Trans. Comput. Des. Integr. circuits Syst., 26, 176–183, (2007).

[20] D. Kumar, D. Mitra, and B. B. Bhattacharya, J. Comput. Electron., 16, 896–906, (2017).

شکل ۱۲- خروجی تمام جمع‌کننده تحمل‌پذیر اشکال پیشنهادی

۵- نتیجه گیری

مدار تمام جمع‌کننده یکی از مهم‌ترین مدارات پایه محاسباتی است که در طراحی سایر مدارات پیچیده در مقیاس‌های بسیار بزرگ‌مورد استفاده قرار می‌گیرد که با تحمل‌پذیر کردن آن قابلیت اطمینان افزایش می‌یابد و در صورتی که نقصی در مدار ایجاد شود، عملکرد بهتری را می‌تواند داشته باشد. در این پژوهش به بررسی دقیق عملکرد جمع‌کننده پرداخته و توانستیم نتایج قابل‌توجهی را در طراحی مدارات محاسباتی با استحکام و کارایی بالاتر به‌دست آوریم. مهم‌ترین ویژگی طراحی‌های ارائه‌شده قابلیت گسترش آن‌ها در طراحی سایر مدارات مشابه است. صحت عملکرد تمامی مدارات پیشنهادی با شبیه‌سازی کامپیوتری اثبات شده‌است.

۶- منابع

- [۱] فرازکیش ر.، مجله دنیای نانو، سال سیزدهم، شماره چهارم و نهم، (۱۳۹۶).
- [2] P. D. Tougaw and C. S. Lent, J. Appl. Phys., 75, 1818–1825, (1994).
- [3] C. S. Lent and P. D. Tougaw, J. Appl. Phys., 74, 6227–6233, (1993).
- [4] K. Navi, R. Farazkish, S. Sayedsalehi, and M. R. Azghadi, Microelectronics J., 41, 820–826, (2010).
- [5] K. Navi, S. Sayedsalehi, R. Farazkish, and M. R. Azghadi, J. Comput. Theor. Nanosci., 7, 1546–1553, (2010).
- [6] R. Farazkish and F. Khodaparast, Microprocess. Microsyst., 39, 426–433, (2015).
- [7] R. Farazkish, J. Nanoparticle Res., 16, (2014).
- [8] R. Farazkish and K. Navi, J. Nanoparticle Res., 14, 1252, (2012).
- [9] R. Farazkish, S. Sayedsalehi, K. Navi, Journal of Nanotechnology, 943406, (2012).
- [10] R. Farazkish, J. Comput. Electr., 14, 506–514, (2015).
- [11] R. Farazkish, Int. J. Nano Dimens., 8(1), 40–48, (2017).
- [12] R. Farazkish, Int. J. Nano Dimens., 9(1), 58–67, (2018).
- [13] R. Zhang, K. Walus, W. Wang, and G. A. Jullien, IEEE International Symposium on Circuits and Systems, 2522–